



Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 26. Crimani Cardinalis mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](#)

pravitatis Inquisitor generalis in Hispania nominabatur, mox vero Episcopus Oxomensis ac Seguntinus, dein Archiepiscopus Hispalensis creatus Generatum suum depositus. Tandem ad ejusdem Caroli Cæsaris preces inter Presbyteros Cardinales titulo S. Susannæ die undecima Martii anno Christi millesimo quingentesimo trigesimo cooptatus Bononiæ in publico Patrum Senatu rubrum galerum die decima nona ejusdem mensis ab ipso summo Pontifice recepit. Obiit autem Madriti hoc anno die vigesima secunda Aprilis.

§. XXVI.

Crimani Cardinalis mors.

Alter erat Marinus Grimanus, Nepos *Ciacon. l. c.* Dominici Grimanii Cardinalis, qui p. 485. anno Salutis nostræ millesimo quingen- *Joan. Cand.* tesimo vigesimo tertio obiit: Marinus *in hisp. Aquil.* autem quatuor post annos die quinta *Aube. vie des Cardinaux.* Maji primum a Leone X. Aquileiensis Patriarcha, ac postea a Clemente VII. Papa Cardinalis Presbyter tit. S. Vitalis renuntiabatur: cum vero nonnisi anno post Christum natum millesimo quingentesimo vigesimo nono mense Januario Romam veniret, eapropter tunc primum inter Cardinales locum obtinuit, atque ab eodem Pontifice Legatus in Umbria

Sæcul. XVI. Umbria & Perusia nominatus, necnon
 A.C. 1546. pro pace concilianda in Gallias missus
 est. Porro Cennetenes incolæ apud
 Venetam rempublicam contra Marinum
 querebantur, perinde acsi temporalis
 dominii jus in hanc urbem sibi vendicas-
 set, cum igitur respublica rejecto Car-
 dinalis petito tempore urbis domi-
 nium civibus adjudicaret, Grimanus,
 et si patria Venetus, populares suos ad
 Papam detulit, eo quod urbem Sedi A-
 postolicæ obnoxiam occupassent. Tum
 Pontifex hanc injuriam ægre ferens ef-
 fecit, ut Veneti abrogato priori decre-
 to rem in integrum restituerent, ubi
 hunc in modum Cardinalis pristina jura
 in eandem urbem recepit. Ceterum
 hic Cardinalis Vir erat sacerularibus po-
 tius quam sacrис rebus aptus (*). Obiit
 urbe

(*) Subdole Continuator reticet, quod
 Veneti ex invidia ob deperditam hanc caussam
 huic Cardinali hanc notam inusserint: ita enim
 habet Ciaconius, seu potius Oldoinus, ex quo
 Continuator hæc descripsit: *Quare Veneti Scri-
 ptores, inter quos Petrus Justinianus, Mari-
 num Cardinalem nota aliqua inficiunt, virum-
 que sacerularibus potius, quam sacris rebus a-
 ptiorem nominant.* Ceterum malevolorum ac
 hæreticorum solemnis est consuetudo, ut ea,
 quæ contra Pontifices vel Ecclesiasticos ab ali-
 quibus

urbe veteri die vigesima octava Septem- ^{Sæcul. XVI.}
bris in Ecclesia Cathedrali sepultus, ^{A.C. 1546.}
inde vero corpus ejus Venetias ad Ec-
clesiam S. Francisci de Vinea tran-
tum quiescit.

§. XXVII.

Franciscus Victoria mortuus.

Ex Scriptoribus Ecclesiasticis nonnisi *Bellarum. de
unicus reperitur, qui hoc anno fa-
tis eruptus est. Is erat Franciscus Vi-
ctoria, qui a patro solo quadam Navar-
rensis Regni urbe ita appellatus, Pari-
fios studiorum caufsa contendit, ibidem-
que Doctorum honoribus insignitus est,
demum vero in patriam redux sacræ
militiæ sub S. Dominici vexillo nomen
dedit, ac Salmanticæ Theologiam pub-
lice tradens plurima opuscula post ejus
obitum Venetis, Lugdunensibus, ac
Antwerpianis literis excusa conscripsit.
Ex his palmam ceteris præripit ejus
Summa de Sacramentis Ecclesiæ præter
tredecim *Præleßiones Theologicas*, qua-
rum tres primæ de potestate sacra &
profana, sequentes vero duæ de Hispani-
æ Regum juribus in Indos eorumque
bona*

quibus per calumniam afficta reperiunt, ipsi
tanquam rei gestæ veritatem suis historiis in-
ferant.